

กำเนิดชีวิตมนุษย์ในทฤษฎีพุทธปรัชญา: กรณีอุ้มบุญ

ดร.สุชาติ บุษย์ชญาณนท์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

บทนำ

ท่ามกลางกระแสสังคมปัจจุบันได้มีการกล่าวถึงการอุ้มบุญหรือการตั้งครรภ์แทนตามสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้กำเนิดบุตรที่มีการใช้เทคโนโลยีช่วยในการเจริญพันธุ์เพื่อช่วยในมีบุตรยาก แต่ก็มีปัญหาอยู่ว่าการอุ้มบุญหรือการตั้งครรภ์แทนนั้นมีปัญหาซับซ้อนหลายอย่างทั้งในแง่กฎหมายและศีลธรรม เนื่องจากการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำผิดธรรมชาติและการนำมนุษย์มาใช้เป็นเครื่องมือในการผลิตเด็กเพียงเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า การรับตั้งครรภ์แทนหรือการอุ้มบุญจึงเป็นเสมือนกับการซื้อขายเด็กโดยที่หญิงที่รับตั้งครรภ์แทนต้องการสิ่งแลกเปลี่ยนเป็นค่าตอบแทนจากการรับตั้งครรภ์แทนเท่านั้น การตั้งครรภ์แทนหรือการอุ้มบุญเป็นการให้ชีวิต ๆ หนึ่งเกิดขึ้นจะเป็นบุญหรือเป็นบาปก็ตาม แต่ในที่นี้จะกล่าวเพียงในแง่แนวความคิดของนักปรัชญาศาสนา และวิทยาศาสตร์ มองการกำเนิดชีวิตมนุษย์อย่างไร อย่างไรก็ตามในประเด็นนี้จะขอกกล่าวถึงการกำเนิดชีวิตมนุษย์เอาไว้ ๔ มิติ คือ

๑.มิตินักปรัชญาที่มีต่อการกำเนิดชีวิตมนุษย์

คติความคิดเรื่องการเกิดของชีวิตมนุษย์ตามทัศนะของนักปรัชญาในนี้จะขอนำเสนอแนวความคิดบางท่านที่มีต่อการกำเนิดแต่งชีวิตพอสังเขปดังต่อไปนี้

ธาลีส (Thales : ๖๒๔ – ๕๔๘ ก่อน ค.ศ.) นักปรัชญากรีกยุคแรกทางปรัชญาได้ให้ทัศนะปฐมธาตุแห่งชีวิตเอาไว้ว่า โลกเกิดจากการรวมตัวของสสารดั้งเดิม (Prime matter) คือ น้ำ เป็นปฐมธาตุ (First Element) เป็นบ่อเกิดของสรรพสิ่งที่มีการรวมตัวของน้ำๆ เป็นสิ่งที่มีอนุภาคเล็กที่สุดจุดแบ่งย่อยออกไปอีกไม่ได้ ดังนั้นน้ำจึงเป็นที่มาของสิ่งทั้งปวงรวมทั้งชีวิตมนุษย์ด้วย ดังที่ปรากฏเป็นแก่นแท้ (Substances) คือน้ำอสุจิ (semen) โลหิต (blood) และของเหลว (sap) ที่หล่อเลี้ยงภายในร่างกาย^๒ จึงเป็นเหตุให้ธาลีสคิดว่าปฐมธาตุของชีวิตมนุษย์คือน้ำ

^๑พระราชมณเฑียร (ประยูร ธมมจิตโต). ปรัชญากรีก บ่อเกิดภูมิปัญญาตะวันตก. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สยาม. ๒๕๔๔. หน้า ๓๕.

^๒ W.K.C. Guthrie. Pre-socratic Philosophy. Encyclopedia of Philosophy.Vol. ๗ : ๗๖๐

อานักซิมานเดอร์ (Anaximander : ๖๑๐ – ๕๔๖ ก่อน ค.ศ.) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับ ปฐมธาตุแห่งชีวิตเอาไว้ว่า ปฐมธาตุเป็นสสารที่ไร้รูป (Formless Material) กล่าวคือไม่มีรูปลักษณะเหมือนสิ่งใดๆ ที่คนเรารู้จัก ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่าได้มีสถานะนิรันดร์ ไม่มีที่สิ้นสุดที่เรียกว่า อนันต์ (Infinite) หมายถึงแหล่งกำเนิดสรรพสิ่งในโลกนี้ล้วนมาจากอนันต์ทั้งสิ้น^๕ อานักซิมานเดอร์ได้อธิบายเกี่ยวกับกำเนิดมนุษย์ไว้อย่างน่าสนใจไว้ว่า “มนุษย์คนแรกถือกำเนิดจากสิ่งที่มีชีวิตชนิดอื่น (the first human being have been born from living things of another kind)”^๔

อานักซิเมเนส (Anaximenes : ๕๙๕ – ๕๒๘ ก่อน ค.ศ.) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับปฐมธาตุของสิ่งมีชีวิตไว้ว่า ปฐมธาตุของสรรพสิ่งเกิดจากอากาศ อากาศแผ่ขยายออกไปไม่มีที่สิ้นสุดและมีพลังขับเคลื่อนในตัวเอง เมื่ออากาศรวมตัวกัน (Condensation) มาก อุณหภูมิในอากาศจะลดลง อากาศจะมีความเย็นมากขึ้น อากาศก็จะกลายเป็นน้ำ ดิน หิน เป็นต้นได้ ด้วยเหตุนี้ทุกสิ่งทุกอย่างจึงมีต้นเหตุมาจากอากาศทั้งสิ้น

^๕ วิชา สุธิดคุปต์. อภิปรัชญา. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ๒๕๔๖. หน้า ๕๒.

^๔ Charles H.Kahn. Anaximander. Encyclopedia of Philosophy. Vol. ๑ : ๑๘๔.

ดังนั้น อากาศจึงเป็นปฐมเหตุของสรรพสิ่ง^๕ อานักซิเมเนสเชื่อว่าชีวิตคือลมหายใจ^๖

เพลโต (Plato) นักปรัชญาฝ่ายจิตนิยมได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์เอาไว้ว่าเป็นสิ่งทวิลักษณ์ (The dualist view of man)^๗ กล่าวคือชีวิตประกอบด้วยกาย (Body) และ จิต (Mind) เพลโตได้มองว่ากายเป็นสสาร (Material) เป็นสิ่งบกพร่องไม่สมบูรณ์เป็นบ่อเกิดแห่งความชั่วร้าย และสูญสลายได้ แต่จิตนั้นเป็นอสสารที่อยู่เหนือเหตุผลทางประสาทสัมผัสเป็นธรรมชาติดั้งเดิมและเป็นตัวตนภายในของมนุษย์ มีการแยกตัวอยู่ต่างหากจากร่างกาย มีอิทธิพลเหนือร่างกาย จิตเป็นตัวกำหนดให้มนุษย์มีความคิด มีวิธีการคิด มีวิธีการปฏิบัติในการดำเนินชีวิตด้วยเหตุผล

ฮอบบ์ (Hobbes : ๑๕๘๘ – ๑๖๗๙) นักปรัชญาฝ่ายสสารนิยมชาวอังกฤษได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์เอาไว้ว่ามนุษย์เป็นเพียงสสารหรือร่างกายเท่านั้น มนุษย์มีลักษณะที่คล้ายกับจักรกล ถึงแม้ว่ามนุษย์จะมี

^๕ สติธ วงศ์สวรรค์. ปรัชญาเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : อักษรพิทยาพิมพ์. ๒๕๔๓. หน้า ๔๐.

^๖ W.K.C. Guthrie. Pre-socratic Philosophy. Encyclopedia of Philosophy. Vol. ๗ : ๗๖๑. “Just as our soul, which is air, integrates us, so breath and air surround the whole cosmos”.

^๗ ศ.จ.จรูญ วงศ์ละคร. ปรัชญาเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๓. เชียงใหม่ : สันติธรรมการพิมพ์. ๒๕๓๙. หน้า ๑๐๙.

สมองที่ซับซ้อนแต่สมองก็เป็นเพียรสสาร สมองเป็นส่วนหนึ่งของร่างกายและสมองสั่งงานมนุษย์ให้ทำ ดังนั้นฮอบบ์จึงมีได้แสดงทัศนะว่ามนุษย์เสมือนกับหุ่นยนต์ที่เคลื่อนไหวได้ กล่าวคือเปรียบเหมือนกับจักรกล^๙

ลูเครติอุส (Lucretius) นักกวีโบราณชาวโรมันได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการกำเนิดชีวิตไว้ว่า ชีวิตเกิดขึ้นมาเอง เหมือนดังก้อนดินที่เราเห็นอยู่ ถ้าหากมีความชื้นมีความอบอุ่นพอเหมาะ พอดี ก็จะมีสิ่งมีชีวิตขึ้นมาเอง ดังเช่น ถ้าเรตักน้ำจากบ่อใส่ภาชนะผึ่งแดดไว้ไม่นานนักก็จะปรากฏมีสิ่งมีชีวิตเล็ก ๆ จำนวนมากมายขึ้นมา^{๑๐}

อาร์เรเนียส (Arrhenius) นักปรัชญาแห่งทฤษฎีดาวเคราะห์ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการกำเนิดชีวิตไว้ว่า ชีวิตมนุษย์เริ่มแต่แรก ล่องลอยมาในอากาศจากดาวเคราะห์หรือดาวฤกษ์ดวงใดดวงหนึ่งหรืออาจจะติดมากับลูกอุกกาบาตที่ตกลงสู่พื้นโลก^{๑๑}

ชาร์ลส์ดาร์วิน (Charles Darwin) นักปรัชญาแห่งทฤษฎีวิวัฒนาการชาวอังกฤษได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการกำเนิดชีวิตมนุษย์ไว้ว่าชีวิตมนุษย์ได้มีวิวัฒนาการมาจากบรรพบุรุษ

^๙จุฬาทิพย์ อุมะวิชนี. ชีวิตและการรู้จักตนเอง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ธรรมศาสตร์. ๒๕๓๙. หน้า ๔.

^{๑๐}นภาเดช กาญจนะ. ปรัชญาชีวิตยุค IMF ๒๐๐๐ วิถีแห่งอิสรภาพของมนุษย์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สอยทอง. ๒๕๔๑. หน้า ๓๒.

^{๑๑}เรื่องเดียวกัน

ร่วมกันและแปรสภาพเป็นชั้นๆ จากสภาวะต่ำสุดขึ้นเป็นสภาวะสูงสุดทั้งมนุษย์และสัตว์ตลอดทั้งพืชก็มีความสามารถในการแพร่พันธุ์ได้^{๑๒}

เฮอเบิร์ดสเปนเซอร์ (Herbert Spencer) นักปรัชญาชาวอังกฤษได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการกำเนิดชีวิตมนุษย์เอาไว้ว่า ชีวิตเกิดจากวิวัฒนาการรวมตัว (Integration) ของเซลล์ (Cell) สืบพันธุ์ แต่เดิมเซลล์สืบพันธุ์แบ่งแยกตัวเองออกเป็นเซลล์มากมายให้เป็นอวัยวะต่าง ๆ ของมนุษย์เช่น มือ ตา หู เป็นต้น ที่แบ่งแยกเป็นส่วนๆ มารวมตัวจึงทำให้เกิดเป็นมนุษย์ และอีกอย่างหนึ่ง สเปนเซอร์เชื่อว่าสรรพสิ่งเกิดจากวิวัฒนาการรวมตัวของปริมาณ คาร์บอน ไฮโดรเจน ไนโตรเจนและออกซิเจน ที่กระจุกกระจายอยู่ในอากาศ เมื่อรวมตัวกันก็ทำให้มีสิ่งมีชีวิตขึ้น

การกำเนิดชีวิตของมนุษย์ในทัศนะของนักปรัชญาที่กล่าวมาพอสังเขปข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า กำเนิดชีวิตมนุษย์ในมิติของนักปรัชญาแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือกลุ่มสสารนิยมและกลุ่มจิตนิยม กลุ่มสสารนิยมมีทัศนะเกี่ยวกับร่างกายต่าง ๆ เป็นเพียงวัตถุมิการรวมตัวกันจึงทำให้เกิดมีสิ่งมีชีวิต และอีกกลุ่มคือจิตนิยมมีทัศนะว่า สรรพสิ่งเกิดขึ้นจากพลังอำนาจที่ไร้ขอบเขตของจิตจิตเป็นตัวกำหนดทำให้เกิดมีสิ่งมีชีวิตในโลกนี้

^{๑๒}เรื่องเดียวกัน

๒. มิตติวิทยาศาสตร์ที่มีต่อการกำเนิดชีวิต

มนุษย์

ชีวิตเกี่ยวข้องกับโครงสร้างของเซลล์และสารเคมีชนิดต่างๆที่มีอยู่ในเซลล์เหล่านี้ นักวิทยาศาสตร์สามารถให้คำจำกัดความหมายของชีวิตดังนี้

ชีวิตคือเซลล์ที่ประกอบด้วยสารกรดนิวคลีอิก (nucleic acids) ชนิดต่างๆกรดนิวคลีอิกนี้สามารถที่จะทำหน้าที่เพิ่มตัวเองควบคุมลักษณะของเซลล์อวัยวะและรูปร่างของสิ่งที่มีชีวิตได้นอกจากนั้นกรดนิวคลีอิกยังสามารถปรับเปลี่ยนตัวเองอย่างกะทันหันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการควบคุมลักษณะภาคส่วนต่างๆที่เป็นเซลล์และรูปร่างของชีวิตอีกด้วยนักวิทยาศาสตร์จะอธิบายพร้อมทั้งให้ความหมายของชีวิตในรูปแบบของ “สาร” ที่มีชีวิตซึ่งเรียกว่าโปรโตพลาสซึม(protoplasm) ในโปรโตพลาสซึมมีสารที่สำคัญต่อการควบคุมคุณลักษณะต่างๆของสิ่งที่มีชีวิตในตัวสารนี้ยังมีพลังงานที่ทำหน้าที่ควบคุมทางชีวเคมีสารคือกรดนิวคลีอิกซึ่งได้แก่ดีเอ็นเอ (DNA : deoxyribonucleic) ลักษณะสำคัญที่นักวิทยาศาสตร์นำมาประกอบในการให้ความหมายของสิ่งที่มีชีวิตได้แก่^{๑๒}

๑. สิ่งมีชีวิตสามารถรับรู้สีกต่อสิ่งเร้าภายนอกได้

๒. สิ่งที่มีชีวิตต้องมีการสืบพันธุ์

^{๑๒}มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. ธรรมนามัย. พิมพ์ครั้งที่๕.กรุงเทพฯ : พิมพ์ที่ห้างหุ้นส่วนน้ำกั้งการพิมพ์, ๒๕๕๒.หน้า๑๖๕.

๓. สิ่งที่มีชีวิตจะต้องมีการเจริญเติบโต

๔. สิ่งที่มีชีวิตจะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้

กระบวนการเกิดของมนุษย์ตามหลักวิทยาศาสตร์ ในวันที่๑๔ของแต่ละเดือนในร่างกายของผู้หญิงที่ยังมีประจำเดือนจะมีไข่สุกพร้อมที่จะผสมกับสเปิร์มหลุดออกมาจากจากรังไข่ไข่นี้เล็กมากมีขนาด๐.๑๓๕มิลลิเมตรตัวไข่มีเยื่อบางซึ่งเป็นเซลล์รูปกระสวยคลุมอยู่ภายในไข่มีโครโมโซมบอกเพศทารกและยืนส์อยู่ยืนส์นี้มีขนาดเล็กมากประมาณ๐.๐๐๐๐๒มิลลิเมตรและมีความสำคัญมากเพราะจะทำให้หน้าที่สืบลักษณะของบรรพบุรุษมาอย่างหลานต่อไปลักษณะดังกล่าวนั้นก็คือสีผมลักษณะของหน้าตาศีรษะจมูกรวมทั้งนิสัยใจคอเป็นต้นยืนส์นี้มีอยู่ในโครโมโซมโครโมโซมมีจำนวนจำกัดคือ๒๓คู่รวมทั้งโครโมโซม x หรือโครโมโซม yสำหรับบอกเพศด้วยก่อนที่ไข่กับสเปิร์มจะผสมกันต่างก็จะลดจำนวนโครโมโซมเหลือครึ่งหนึ่งภายหลังผสมกันแล้วจึงรวมกลับเป็น๒๓คู่เท่าเดิมถ้ารวมเป็น๒๒คู่ + xyลูกจะเป็นชายถ้ารวมเป็น๒๒คู่ + xx ลูกจะเป็นหญิงเมื่อสเปิร์มเข้าไปในช่องคลอดแล้วจะว่ายทวนขึ้นไปในโพรงมดลูกไปที่หลอดมดลูกด้านนอกทั้งนี้กินเวลาประมาณ๖๕-๗๕นาที่การผสมกับไข่จะเกิดขึ้นที่นั่นโดยสเปิร์ม๑ตัวจะใช้หัวไซทะลุเยื่อหุ้มเซลล์ของไข่เข้าไปได้และทิ้งหางไว้ภายนอกไข่จากนั้นไข่ที่ผสมแล้ว (Fertilized Ovum=Zygote) จะลอยกลับเข้าไปในโพรงมดลูกระหว่างนี้ไข่จะเปลี่ยนแปลงรูปร่างและ

เซลล์ภายในจากสภาพที่ผสมแล้วเป็นสภาพมี
ผิวขรุขระคล้ายลูกน้อยหนา (Morula)
ประมาณวันที่๖จะแปรสภาพเป็นตัวอ่อน
[Embryo] ซึ่งจะวิวัฒนาการต่อไปตัวอ่อนขั้นนี้
จะมีสภาพเนื้อเยื่อของเซลล์ตรงกลางเป็นรู
กลวงซึ่งพร้อมแล้วที่จะฝังตัวลงในเยื่อบุมดลูก
ที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อการตั้งครรภ์ตัวอ่อนจะ
พัฒนาตัวเองอยู่๖สัปดาห์และสิ้นสุดเมื่ออายุ๒
เดือนเนื้อเยื่อเซลล์ของตัวอ่อนแบ่งออกได้เป็น
๓ชั้นคือ

(๑) ชั้นในที่สุด (Endoderm) ชั้นนี้จะเจริญเติบโตต่อไปเป็นเยื่อบุลำไส้เยื่อบุทางเดินของระบบหายใจกระเพาะปัสสาวะท่อนปัสสาวะต่อมไทรอยด์และต่อมไทมัส

(๒) ชั้นกลาง (Mesoderm) ชั้นนี้จะเจริญเติบโตเป็นกล้ามเนื้อกระดูกเส้นเลือด กระดูกอ่อนเอ็นต่างๆ แกนกลางของฟันไตท่อไตรังไข่ลูกอัณฑะหัวใจหลอดโลหิตท่อน้ำเหลืองเยื่อหุ้มปอดและเยื่อหุ้มหัวใจ

(๓) ชั้นนอกสุด (Ectoderm) ชั้นนี้จะเจริญเป็นผิวหนังผมขนเล็บต่อมน้ำมันต่อมน้ำลายต่อมน้ำมูกเคลือบฟันระบบประสาท รวมทั้งเนื้อสมอง

หลังจาก๒เดือนแล้วขณะย่างเข้าเดือนที่๓เซลล์อวัยวะจะมีการเจริญเติบโตและมีรูปร่างพอที่จะมองเห็นคร่าวๆได้ว่าเป็นร่างกายมนุษย์ (Fetus) นับจากเดือนที่๓ถึงคลอด (คือสัปดาห์ที่๘หลังจากมีสภาพเป็นตัวอ่อนแล้ว) ทารกก็จะเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ อวัยวะต่างๆจะวิวัฒนาการไปตามลำดับจน

ครบสัปดาห์หรือ๔๐สัปดาห์หรือ๒๘๐วันจึงจะ
คลอด^{๑๓}

การเกิดของมนุษย์ในมิติวิทยาศาสตร์ เริ่มจากการปฏิสนธิซึ่งเป็นการรวมกันของ นิวเคลียสของตัวอสุจิและนิวเคลียสของไข่ กลายเป็นตัวอ่อนและพัฒนาการเป็นทารก ตามลำดับขั้นตอนซึ่งการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของตัวอ่อนในครรภ์มารดาหลัง การปฏิสนธินี้เรียกว่าการตั้งครรภ์ (gestation) หรือคัพภวิทยา (Embryology) จะเกิดขึ้นได้ ใน๒กรณีด้วยกันคือ

๑) การปฏิสนธิภายในร่างกายเกิด
เมื่อหญิงและชายมีเพศสัมพันธ์กันและผู้ชาย
หลั่งน้ำอสุจิภายในช่องคลอดผู้หญิงขณะร่วม
เพศอสุจินับร้อยๆล้านตัวจะสะสมอยู่ใกล้กับ
ปากมดลูกหลังจากนั้นตัวอสุจิจะว่ายน้ำย่อน
ขึ้นไปที่โพรงมดลูกและท่อไข่หากมีไข่ตก
อสุจิ (Sperm) ก็จะมีการปฏิสนธิกับไข่ซึ่งเป็น
จุดเริ่มต้นของการตั้งครรภ์

๒) การปฏิสนธิภายนอกร่างกายเป็น
การใช้เทคโนโลยีช่วยเจริญพันธุ์
(Assisted reproductive technology, ART)
ให้เกิดการปฏิสนธิภายนอกร่างกายหรือใน
ห้องทดลอง (In Vitro Fertilization; IVF) เพื่อ
ช่วยคู่สมรสที่ไม่สามารถมีบุตรได้วิธีธรรมชาติ

๑๓ เอกสารเรื่อง การเจริญเติบโตของมนุษย์
อ้างใน พระมหาอุทัย ฐิริเมธี (ชะกิจ) ศึกษาคุณค่า
ของการเกิดเป็นมนุษย์ในพระพุทธศาสนา.
กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๕๒ หน้า ๙๑-๙๒.

ได้โดยนำเอาตัวอสุจิมาปฏิสนธิกับเซลล์ไข่ภายนอกในร่างกายในสภาวะแวดล้อมที่ใกล้เคียงกับภายในท่อนำไข่ของมนุษย์มากที่สุดก่อนนำตัวอ่อนเข้าสู่โพรงมดลูกให้มีพัฒนาการตามลำดับต่อไป^{๑๔}

ในมิติการกำเนิดชีวิตทางวิทยาศาสตร์ พอสรุปได้ว่า ชีวิตมนุษย์นั้นเกิดจากชายหญิงมีเพศสัมพันธ์กันจนกระทั่งตั้งครรภ์มารดาเจริญเติบโตโดยมีวิวัฒนาการอยู่ ๓ ขั้นคือขั้นเป็นไข่ผสมเชื้อ (Zygote) เริ่มตั้งแต่ไข่ของแม่ผสมกับน้ำเชื้อของพ่อจนอายุได้ ๒ สัปดาห์ (๑๔ วัน) ขั้นเป็นตัวอ่อน (Embryo) เริ่มตั้งแต่ย่างเข้าสู่สัปดาห์ที่ ๓ ถึงสัปดาห์ที่ ๘ (๔๒ วัน) ขั้นเป็นทารก (Fetus) เริ่มตั้งแต่ย่างเข้าสู่สัปดาห์ที่ ๘ ถึงสัปดาห์ที่ ๔๐ อันเป็นสัปดาห์สุดท้ายในแต่ละขั้นที่กล่าวมานั้นมีวิวัฒนาการต่างๆและอีกอย่างชีวิตมนุษย์เกิดจากใช้เทคโนโลยีในการผสมเชื้ออสุจิกับเซลล์ไข่ผสมภายนอกแล้วจึงฝังตัวอ่อนเข้าโพรงมดลูกจึงทำให้เกิดเป็นมนุษย์

๓. มิติพุทธปรัชญาที่มีต่อกำเนิดชีวิตมนุษย์

ในมิติพระพุทธศาสนากล่าวถึงการเกิดคือการเกิดแห่งรูปและนามอีกประการหนึ่งพระพุทธศาสนาถึงชีวิตประกอบด้วยขั้น ๕ คือรูปเวทนาสัญญาสังขารวิญญาณเมื่อประกอบกันเข้าจึงทำให้เกิดสิ่งมีชีวิตหรือชีวะ เช่นสัตว์

^{๑๔} มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, วิทยาศาสตร์ชีวภาพ, พิมพ์ครั้งที่ ๔, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, ๒๕๔๔), หน้า ๑๑๐.

บุคคลเราเขาในทางพระพุทธศาสนาเรียกว่าโยนิ ดังปรากฏในทีฆนิกายปาฏิภวรรคประกอบด้วย

๑. อันทขโยนิ (กำเนิดของสัตว์ที่เกิดในไข่) มีนกปลาเต่า

๒. ชลาพุชโยนิ (กำเนิดของสัตว์ที่เกิดในครรภ์) ชีวิตที่เกิดจากน้ำเชื้อของมารดาบิดาผสมกันเกิดในครรภ์คลอดออกมามีชีวิตเจริญเติบโตต่อมา

๓. สังเสทโยนิ (กำเนิดของสัตว์ที่เกิดในถ้ำไคล) ชีวิตเกิดจากสิ่งโสโครกของบุญเน่าหมักดองเช่นแบคทีเรียเชื้อจุลินทรีย์

๔. โอปปาติกโยนิ (กำเนิดของสัตว์ที่เกิดผุดขึ้น) คือชีวิตเกิดโดยทันทีด้วยอำนาจบุญ-บาปได้แก่พวกเทวดาสัตว์นรกเปรตอสุรกาย^{๑๕}

อีกประการหนึ่ง พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต) ได้กล่าวถึงกำเนิดชีวิตตามหลักคำสอนพุทธศาสนา ๔ ประเภท ดังรายละเอียดต่อไปนี้^{๑๖}

๑) ชลาพุชะ [womd-bron creatures] สัตว์ชนิดที่เกิดในครรภ์คือเกิดจากการผสมกันของน้ำเชื้อกับไข่ฝังลงในมดลูกของตัวแม่ตัวอยู่ในมดลูกเจริญเติบโตอยู่ในครรภ์

^{๑๕} ที.ปา. (บาลี) ๑๑/๓๑๒/๒๐๔-๒๐๕, ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๓๑๒/๒๔๓, ม.ม. (บาลี) ๑๒/๑๕๒/๑๑๓, ม.ม. (ไทย) ๑๒/๑๕๒/๑๕๑.

^{๑๖} พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). **พจนานุกรมพุทธศาสน์ฉบับประมวลศัพท์**. พิมพ์ครั้งที่ ๑๐. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเอส.อาร์. พรีนติ้งแมสโปรดักส์จำกัด, ๒๕๔๖. หน้า ๒๐๗.

แล้วคลอดออกมาเป็นตัวได้แก่สัตว์ประเภท
เลี้ยงลูกด้วยนมเช่นคนช้างม้าวัวควายสุนัขเป็น
ต้นชลาพุชะนี้เป็นสัตว์ที่อาศัยน้ำบังเกิดขึ้นถ้า
ไม่มีน้ำเกิดไม่ได้ต้องมีน้ำจึงบังเกิดขึ้นคือเกิด
ด้วยน้ำระคนด้วยน้ำ

๒) อัณฑชะ [egg-born] สัตว์ที่เกิดใน
ไข่คือออกเป็นไข่ก่อนแล้วจึงฟักเป็นตัวเช่นไก่
นกเต่า เป็นต้น

๓) สังเสทชะ [moisture-born] สัตว์
ที่เกิดในโคลคือเกิดในที่สกปรกหรือที่ชื้นแฉะ
หมักหมมเน่าเปื่อยโดยการแพร่ขยายออกไป
เองได้แก่พวกสัตว์เซลล์เดียวโดยทั่วไปเช่น
หนอนเชื้อไวรัสชนิดต่างๆรวมทั้งเชื้อโรคชนิด
ต่างๆด้วย

๔) โอปปาติกะ [apparitional-
born] สัตว์ที่ผุดเกิดขึ้นหรือสัตว์ที่ลอยเกิดคือ
เกิดเต็มตัวในทันทีทันใดโดยไม่ต้องอาศัยการ
สืบพันธุ์แต่เกิดเพราะอำนาจกรรมจึงเกิดและ
ตายโดยไม่มีเชื้อหรือซากปรากฏ

เมื่อบุคคลได้เสพเมถุนธรรมชีวิต
มนุษย์ก็ได้เกิดขึ้นการเกิดมิใช่เพียงแค่ว่า
มารดาบิดามีเพศสัมพันธ์มารดาอยู่ในวัยที่ยังมี
ระดูเท่านั้นก็จะทำให้สัตว์มาเกิดได้แต่การเกิด
ต้องประกอบด้วยสัตว์ที่มีวิญญาณเข้ามา
ปฏิสนธิในครรภ์มารดาด้วยการเกิดจึงจะ
สมบูรณ์เพราะถ้าหากมีแค่ ๒ องค์ประกอบแรก
สัตว์ที่จะมาเกิดก็ไม่ได้ดังที่พระพุทธเจ้าได้
ตรัสไว้กับพระอานนท์ในมหานิทานสูตรว่า

อานนท์ข้อที่เรากล่าวเช่นนี้ว่า ‘เพราะ
วิญญาณเป็นปัจจัยนามรูปจึงมี’ เธอพึงทราบ

เหตุผลที่วิญญาณเป็นปัจจัยนามรูปจึงมี
ดังต่อไปนี้ “ถ้าวิญญาณจักไม่หยั่งลงในท้อง
มารดานามรูปจะก่อตัวขึ้นในท้องมารดาได้
หรือ”

ท่านพระอานนท์ทูลตอบว่า “ไม่ได้
เลยพระพุทธเจ้าข้า”

เพราะผู้มีพระภาคตรัสถามว่า “ถ้า
วิญญาณหยั่งลงในท้องมารดาแล้วล่องเลยไป
นามรูปจักบังเกิดขึ้นเพื่อความเป็นอย่างนี้ได้
หรือ”

ท่านพระอานนท์ทูลตอบว่า “ไม่ได้
เลยพระพุทธเจ้าข้า”

พระผู้มีพระภาคตรัสถามว่า “ถ้า
วิญญาณเด็กชายหรือเด็กหญิงผู้เยาว์วัยจักขาด
ความสืบทอดนามรูปจักเจริญงอกงามไปบุลย์ได้
หรือ”

ท่านพระอานนท์ทูลตอบว่า “ไม่ได้
เลยพระพุทธเจ้าข้า”

พระผู้มีพระภาคจึงตรัสว่า “อานนท์
เพราะเหตุนี้เหตุต้นเหตุเหตุเกิดและปัจจัย
แห่งนามรูปก็คือวิญญาณนั่นเอง^{๑๗}

พระพุทธเจ้าตรัสถึงการเกิดของ
มนุษย์ไว้ว่า ภิกษุทั้งหลายเพราะปัจจัย ๓
ประการประชุมพร้อมกันการถือกำเนิดใน
ครรภ์จึงมีได้ในสัตว์โลกนี้มารดาบิดาอยู่ร่วมกัน

^{๑๗} ที.ม. (บาลี) ๑๐/๑๑๕/๕๕, ที.ม. (ไทย) ๑๐/
๑๑๕/๖๕-๖๖.

แต่มารดายังไม่มียะดูและคันธัพพะ^{๑๘}ยังไม่ปรากฏการถือกำเนิดในครรภ์ก็ยังมีไม่ได้ในสัตว์โลกนี้มารดาบิดาอยู่ร่วมกันมารดามียะดูแต่คันธัพพะยังไม่ปรากฏการถือกำเนิดในครรภ์ก็ยังมีไม่ได้แต่เมื่อใดมารดาบิดาอยู่ร่วมกันมารดามียะดูและคันธัพพะก็ปรากฏเมื่อนั้นเพราะปัจจัย๓ประการประชุมพร้อมกันอย่างนี้การถือกำเนิดในครรภ์จึงมีได้มารดายอมรักษาทารกในครรภ์นั้น๙เดือนบ้าง๑๐เดือนบ้างจึงคลอดทารกผู้เป็นภาระหนักนั้นด้วยความกังวลใจมากและเลี้ยงทารกผู้เป็นภาระหนักนั้นซึ่งเกิดแล้วด้วยโลหิตของตนด้วยความห่วงใยมาก^{๑๙}

ในคัมภีร์วิมุตติมรรคกล่าวถึงพัฒนาทางกายของมนุษย์ดังนี้

สัปดาห์ที่๑กละน้ำเมือกใสมีลักษณะเป็นเมือกคล้ายเนยใสขนาดเท่าหยาดน้ำมันงาเป็นการเริ่มต้นของการกำเนิดชีวิตมนุษย์มีโครงสร้างกายชีวภาพอยู่สามด้านคือโครงสร้างร่างกายโครงสร้างสมองและโครงสร้างเพศ

สัปดาห์ที่๒อัณฑะเป็นเมือกข้นเกิดขึ้นคล้ายน้ำล้างเนื้อ

สัปดาห์ที่๓เปสเป็นขึ้นเนื้อเกิดขึ้น

สัปดาห์ที่๔ขณะเป็นก้อนเกิดขึ้น

สัปดาห์ที่๕ปัญจสาขาเป็นปุ่ม๕ปุ่มคือปุ่มศีระ๑ปุ่มแขน๒ปุ่มขา๒เกิดขึ้น

สัปดาห์ที่๖ส่วนประกอบทั้ง๔เกิดขึ้น

สัปดาห์ที่๗ส่วนประกอบอีก๔เกิดขึ้น

สัปดาห์ที่๘ส่วนประกอบ๒๘เกิดขึ้น

สัปดาห์ที่๙และ๑๐มีกระดูกสันหลัง

สัปดาห์ที่๑๑มีกระดูก๓,๐๐๐ท่อน

สัปดาห์ที่๑๒มีส่วนประกอบ๘๐๐ขึ้น

สัปดาห์ที่๑๓มีส่วนประกอบ๙๐๐ขึ้น

สัปดาห์ที่๑๔มีก้อนเนื้อ๑๐๐ขึ้น

สัปดาห์ที่๑๕มีเลือด

สัปดาห์ที่๑๖มีกระเพาะอาหาร

สัปดาห์ที่๑๗มีผิวหนัง

สัปดาห์ที่๑๘มีสีผิวหนัง

สัปดาห์ที่๑๙ลมเกิดแต่กรรม

(กรรมชาติ) พัดไปทั่วร่างกาย

สัปดาห์ที่๒๐มีทวารทั้ง๙ (ตา๒, จมูก๒,

ปาก๑, หู๒, อุจจารมรรค๑, ปัสสาวมรรค๑)

สัปดาห์ที่๒๑มีผิวหนัง๑๖,๐๐๐ขึ้น

สัปดาห์ที่๒๒ร่างกายมีความแข็ง

สัปดาห์ที่๒๓ร่างกายมีกำลัง

สัปดาห์ที่๒๔มีขุมขนจำนวน๙๙,๐๐๐ขุม

สัปดาห์ที่๒๕ร่างกายมีความสมบูรณ์ทุกอย่างเอนศีระไปข้างหลังอยู่ในท่าพิงหมอน

สัปดาห์ที่๒๖เพราะอาศัยลมเกิดจากกรรม (กรรมชาติ) ร่างกายของเด็กเปลี่ยนท่าหันเท้าขึ้นศีระลงต่ำและเคลื่อนไปสู่ช่องกำเนิดทารกก็คอดออกมาจากครรภ์มารดา^{๒๐}

^{๑๘}ม.ม.อ. (บาลี) ๒/๔๐๘/๒๑๘. คันธัพพะในที่นี้หมายถึงสัตว์ผู้จะมาเกิดในครรภ์นั้น (ปฏิสนธิวิญญาน)

^{๑๙}ม.ม. (ไทย) ๑๒/๔๐๘-๔๐๙/๔๔๓-๔๔๕.

^{๒๐}พระอุปัชฌาย์. วิมุตติมรรค. แปลโดย พระเทพโสภณ (ประยูรธมมจิตโต) และคณะ. พิมพ์ครั้งที่๖กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๔๘. หน้า๑๖๔-๑๖๕.

ในคัมภีร์สังยุตตนิกายสคาถวรรคอินทกสูตร ได้กล่าวถึงวิวัฒนาการชีวิตมนุษย์เอาไว้ว่า “พระผู้มีพระภาคตรัสว่ารูปนี้เป็นกลล่ก่อนจากกลล่เกิดเป็นอัมพุทะจากอัมพุทะเกิดเป็นเปลี่ขึ้นเนื้อเล็กจากเปลี่เกิดเป็นขมนะเป็นก้อนจากขมนะเกิดเป็นปุม ๕ ปุมต่อจากนั้นขมนะและเปลี่จึงเกิดขึ้น ๖ มารดาของสัตว์ในครรภ์บริโภคขำน้ำโภชนาหารอย่างใดสัตว์ผู้อยู่ในครรภ์มารดาก็เลี่ยนอฏภาพอยู่ด้วยโภชนาหารอย่างนั้นในครรภ์นั้น”^{๒๑}

อีกประการหนึ่ง พระพุทธเจ้าตรัสถึงองค์ประกอบารุบัติขึ้นแห่งชีวิตมนุษย์ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ๓ ประการคือ

- ๑) บิดามารดามีเพศสัมพันธ์กัน
- ๒) มารดาอยู่ในวัยที่ยังมีระดู
- ๓) มีคันธัพพะมาเกิดในครรภ์มารดา^{๒๒}

ในองค์ประกอบ ๓ ประการนี้การเกิดเป็นมนุษย์นั้นมีปรากฏขึ้นตั้งแต่จิตดวงแรกปรากฏในครรภ์มารดาดังที่พระพุทธองค์ตรัสว่า “ภิกษุทั้งหลายสัตว์เกิดนับตั้งแต่จิตดวงแรกวิญญาณดวงแรกเกิดปรากฏขึ้นในครรภ์ของมารดา”^{๒๓}

ในพระวินัยได้กล่าวถึงความเป็นมนุษย์ไว้ว่า “กายมนุษย์ได้แกจิตดวงแรกเกิดคือวิญญาณดวงแรกปรากฏขึ้นในครรภ์มารดาจนถึงเวลาตายอฏภาพในระหว่างนี้ชื่อว่ากายมนุษย์”^{๒๔} สัตว์ที่มาจากเกิดในครรภ์มารดาในลักษณะเป็นวิญญาณซึ่งวิญญาณนี้เรียก “ปฏิสนธิวิญญาณ” ทำหน้าที่เชื่อมระหว่างภพที่จะเกิดใหม่เข้าปฏิสนธิในครรภ์มารดาในส่วนที่เล็กที่สุดคือมดลูก (ชลาพุชะ) ในมดลูกมีไข่ [ovum] ของมารดาผสมกับน้ำเชื้อ [Sperm] ของบิดาจากนั้นจึงมีร่องรอยของความเป็นคนปรากฏโดยผ่านกระบวนการที่เรียกว่า “ปัญญาสาขา” ปฏิสนธิวิญญาณที่ทำหน้าที่ปฏิสนธินี้เองเมื่อปฏิสนธิแล้วก็ดับไปเป็นปัจจัยให้เกิดภวังควิญญาณดวงใหม่ซึ่งคอยทำหน้าที่สร้างและจัดระเบียบไขที่ผสมเชื่อมร่องรอยความเป็นคนอยู่แล้วให้เจริญเติบโตวิวัฒนาการของการอุบัติขึ้นของมนุษย์ก็มีปรากฏในอินทกสูตรซึ่งกล่าวไว้ว่าสมัยหนึ่งมียักษชื่ออินทกะได้ทูลถามพระพุทธเจ้าว่าสัตว์ที่ปฏิสนธิในท้องมารดาได้ร่างกายมาจากไหนกองกระดูกก็ได้มาจากไหนเข้าปฏิสนธิในท้องมารดาได้อย่างไรและการเป็นไปในท้องมารดาเป็นมาอย่างไรพระพุทธเจ้าจึงตรัสถึงการก่อกำเนิดมนุษย์ที่เจริญเติบโตอยู่ในครรภ์มารดาว่า “รูป

^{๒๑} ส.ส. (บาลี) ๑๕/๒๓๕/๒๔๘, ส.ส. (ไทย) ๑๕/๒๓๕/๓๓๗-๓๓๘.

^{๒๒} ม.ม. (บาลี) ๑๒/๔๐๘/๓๖๔, ม.ม. (ไทย) ๑๒/๔๐๘/๔๔๓, ม.ม. (บาลี) ๑๓/๔๑๑/๓๔๗, ม.ม. (ไทย) ๑๓/๔๑๑/๕๑๔.

^{๒๓} วิ.มहा (ไทย) ๔/๑๒๔/๑๙๑.

^{๒๔} วิ.มहा. (ไทย) ๑/๑๗๒/๑๔๑, ในระหว่างในที่นี้หมายถึงช่วงเวลาตั้งแต่ปฏิสนธิ(เกิด) จนถึงจุติ (ดับ) (ที.ปา.อ. (บาลี) ๒๐๖/๑๑๕, ที.ปา.ฎีกา (บาลี) ๒๐๖/๑๓๕).

นี้เบื้องต้นเกิดเป็นกลละ^{๒๕} คือเป็นน้ำใสมีลักษณะเป็นเมือกเป็นจุดเริ่มต้นแห่งการเจริญเติบโตจากกลละเป็นอัพพุทะ^{๒๖} มีลักษณะเป็นเมือกขุ่นขึ้นจากอัพพุทะเป็นเปลี^{๒๗} มีลักษณะแดงบางระเรื่อจากเปลีเป็นขณะ^{๒๘} มีลักษณะเป็นก้อนค่อยๆแข็งตัวขึ้นจากขณะเป็นปัญจสาขามีลักษณะเป็นปุ่ม๕ปุ่ม^{๒๙} คือปุ่มศีรษะ๑ปุ่มปุ่มแขน๒ปุ่มปุ่มขา๒ปุ่มจากนั้นก็พัฒนาไปสู่การเป็นรูปร่างจนมีผมนเล็บเป็นต้นเกิดขึ้นมารดาของสัตว์ในครรภ์บริโภคข่าน้ำอย่างไรสัตว์ผู้อยู่ในครรภ์มารดาก็เลี้ยงอืดภาพอยู่ด้วยอาหารอย่างนั้นในครรภ์นั้น”^{๓๐}

ในอรรถกถาสารัตถ์ปกาสินีได้ขยายความการกำเนิดชีวิตไว้ว่าระยะแรกเป็นกลละนั้นหมายความว่าสัตว์ที่เกิดในครรภ์มารดาอวัยวะทุกส่วนมิใช่เกิดพร้อมกันทีเดียวแท้จริงแล้วค่อยๆวิวัฒนาการขึ้นทีละน้อยตามลำดับ

^{๒๕} ส.ส.อ. (บาลี) ๑/๒๓๕/๒๘๔, ส.ฎีกา (บาลี) ๑/๒๓๕/๓๒๖). **กลละ** หมายถึงรูปละเอียดมีลักษณะกลมใสขนาดเท่าหยดน้ำมันที่ติดอยู่บนขนแกะซึ่งเหลือจากการสับัด๓ครั้ง

^{๒๖} ส.ส.อ. (บาลี) ๑/๒๓๕/๒๘๕, ส.ฎีกา (บาลี) ๑/๒๓๕/๓๒๖. **อัพพุทะ** หมายถึงรูปละเอียดที่เกิดถัดจากกลละนั้นไป๗วันมีสีเหมือนน้ำล้างเนื้อมีลักษณะเหมือนติบูกเหลว

^{๒๗} **เปลี** หมายถึงขึ้นเนื้อเล็ก

^{๒๘} **ขณะ** หมายถึงถึงก้อนเนื้อ

^{๒๙} ส.ส.อ. (บาลี) ๑/๒๓๕/๒๘๕. **ปุ่ม๕ปุ่ม** หมายถึงในสัปดาห์ที่๕เกิดเป็นปุ่ม๕ปุ่มคือแขน๒เท้า๒ศีรษะ๑

^{๓๐} ส.ส. (บาลี) ๑๕/๒๓๕/๒๔๘., ส.ส.(ไทย) ๑๕/๒๓๕/๓๓๗.

โดยระยะแรกอยู่ในสภาพเป็น “กลละ” ก่อนคำว่ากลละคือน้ำใสสะอาดที่ปฏิสนธิในท้องมารดาไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าจึงอุปมาเหมือนมีสีคล้ายเนยใสขนาดเท่าหยดน้ำมันงาซึ่งติดอยู่ที่ปลายด้ายที่ทำจากขนแกะแรกเกิด๓เส้น^{๓๑}

ในฎีกากอธัมมัตถวิภาวินีอธิบายการกำเนิดชีวิตเสริมไว้ว่า “กลละนั้นมีเค้าโครงของกายภาพอยู่ด้วยแล้ว๓อย่างคือกายทสกะ (โครงสร้างทางร่างกาย) วัตถุทสกะ (โครงสร้างทางสมอง) และภาวะทสกะ (โครงสร้างกำหนดเพศ) โครงสร้างทั้ง๓นี้ปรากฏรวมอยู่แล้วในกลละส่วนกลละจะมีลักษณะเป็นก้อนกลมใสมีขนาดเท่าหยดน้ำมันงาซึ่งติดอยู่ที่ปลายขนแกะแรกเกิด๑เส้น”^{๓๒} จากกลละมาอัพพุทะคือน้ำใสมาเป็นน้ำขุ่นขึ้นอรรถกถาอธิบายว่าครั้นเป็นกลละได้๗วันกลละนั้นก็วิวัฒนาการเป็นน้ำขุ่นขึ้นมีสีคล้ายน้ำล้างเนื้อเรียก “อัพพุทะ” จากอัพพุทะมาเป็นเปลี(จากน้ำขุ่นขึ้นมาเป็นขึ้นเนื้อ) อรรถกถาอธิบายว่าครั้นเป็นอัพพุทะได้๗วันอัพพุทะนั้นก็วิวัฒนาการแข็งตัวเป็นขึ้นเนื้อสีแดงมีลักษณะคล้ายเนื้อแดงโม่บดจากเปลีมาเป็นขณะ (จากขึ้นเนื้อมาเป็นก้อนเนื้อ) อรรถกถาอธิบายว่าครั้นเป็นขึ้นเนื้อได้๗วันขึ้นเนื้อก็วิวัฒนาการแข็งขึ้นอีกเป็นก้อนเนื้อทรงกลมรีคล้ายไข่ไก่ในสัปดาห์ที่๕นั้นปีพอกคือปุ่มสำหรับจะเกิดเป็นศีรษะแขนขาอ้อมปรากฏเพราะกรรมอรรถ

^{๓๑} ส.ส.อ. (บาลี) ๑/๘๐๓/๘๓.

^{๓๒} อภิ.วิ.อ.(บาลี) ๓๑/๒๕๗.

กล่าวอธิบายว่าในสัปดาห์ที่๕ที่ก่อนหน้านั้นก็เกิดปุ้มปุ้มเรียกว่า “ปัญญาสาข” ปุ้มปุ้มนี้ภายในวันนั้นก็วิวัฒนาการขึ้นเป็นมือ๒ข้างเท้า๒ข้างและศีรษะในสัปดาห์ที่๖เค้าโครงตาก็เกิดจากนั้นสัปดาห์ที่๗เค้าโครงหูก็เกิดสัปดาห์ที่๘เค้าโครงจมูกก็เกิดสัปดาห์ที่๙เค้าโครงลิ้นก็เกิดรวมเวลาตั้งแต่แรกถือปฏิสนธิจนกระทั่งถึงเวลาเกิดด้วยวิธีคือตาหูจมูกลิ้นทั้งสิ้น๙สัปดาห์จากสัปดาห์ที่๙ไปถึงสัปดาห์ที่๔๒องคัพยพต่างๆเกิดขึ้นคือผมนเล็บฟันหนังเนื้อเอ็นกระดูกเยื่อในกระดูก้ามหัวใจตับพังผืดไตปอดไส้ใหญ่ไส้เล็ก (อาหารใหม่อาหารเก่า) ในขณะที่องคัพยพต่างๆเกิดขึ้นอยู่นั้นส่วนต่างๆของร่างกายก็เกิดขึ้นด้วยพร้อมกันดังนี้ส่วนที่เกิดเป็นของเหลว (อาโปธาตุ) ได้แก่ น้ำดี น้ำเหลืองเลือดเหงื่อมันข้นน้ำตาเปลมมัน น้ำลายน้ำมูกไขข้อปัสสาวะส่วนที่เป็นพลังงาน (เตโชธาตุ) ได้แก่ ไฟธาตุทำร่างกายให้อบอุ่นซึ่งต่อไปจะแปรสภาพเป็นไฟย่อยอาหารไฟทำร่างกายให้ทรุดโทรมไฟทำร่างกายให้กระวนกระวายเช่นร้อนในเป็นต้นส่วนที่เป็นลม (วาโยธาตุ) ได้แก่ลมพัดชันไปลมพัดขึ้นเบื้องบนลมพัดลงเบื้องต่ำลมในท้องลมในไส้ลมพัดไปตามตัวซึ่งต่อไปจะแปรสภาพและเป็นลมหายใจ^{๓๓}

ใน อิน ท ก สุ ต ร ยัง ได้ ก ล่า ว ถึง วิวัฒนาการเกี่ยวกับชีวิตเพิ่มเติมไว้ว่ามารดา

^{๓๓}บรรจบบรรณรุจิ. ปฏิจจสมุปบาทพระบวรธรรมเพื่อความเข้าใจชีวิต, พิมพ์ครั้งที่๓. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙. หน้า๑๒๓-๑๓๕.

บริโภคอาหารอย่างไรสัตว์ผู้เกิดในครรภ์ก็เลี้ยงชีวิตด้วยอาหารอย่างนั้นในครรภ์มารดาหรือถกกล่าวอธิบายเพิ่มเติมว่าสัตว์ที่อยู่ในครรภ์มารดาบริโภคอาหารทางก้านสะดือกล่าวคือก้านสะดือจะติดเป็นอันเดียวกับแผ่นท้องของมารดาก้านสะดือนั้นมีลักษณะเป็นรูพรุนข้างในเหมือนก้านบัวรออาหารที่มารดากินเข้าไปแล้วจะแผ่ซ่านไปทางก้านสะดือสัตว์ในครรภ์ก็เลี้ยงตนเองด้วยรสอาหารนั้นวิวัฒนาการของสัตว์ที่อยู่ในครรภ์มารดาสัตว์ทั้งหลายที่ทำการมาแตกต่างกันบางคนทำกรรมดีบำเพ็ญสมณะและวิปัสสนากรรมฐานมาตามสมควรเมื่อจะมากเกิดในครรภ์มารดาก็สามารถรู้ตัวเองจะไปเกิดณสถานที่ไหนเมื่อไรแม้การดำรงอยู่ในครรภ์มารดาและขณะที่คลอดออกมาก็สามารถรู้ได้เพราะกุศลกรรมที่ได้สั่งสมมาดีแต่บางคนไม่รู้เลยว่าตัวเองมาจากไหนจะไปเกิดเมื่อไรที่ใดเพราะอาศัยคุณความดีที่แต่ละได้บำเพ็ญสั่งสมในอดีตชาติอันเป็นปัจจัยให้เกิดเป็นมนุษย์ติดเนื่องมาแต่อดีตพระผู้มีพระภาคจึงตรัสสัมปสาทนียสูตรและสังคิติสูตรไว้ดังนี้

๑) สัตว์บางชนิดในโลกนี้ไม่รู้สีกตัวขณะก้าวลงสู่ครรภ์มารดาไม่รู้สีกตัวขณะอยู่ในครรภ์มารดาและขณะคลอดออกจากครรภ์มารดา

๒) สัตว์บางชนิดในโลกนี้รู้สีกตัวขณะก้าวลงสู่ครรภ์มารดาแต่ไม่รู้สีกตัวขณะอยู่ในครรภ์มารดาและขณะคลอดออกจากครรภ์มารดา

๓) สัตว์บางชนิดในโลกนี้รู้สึกตัวขณะก้าวลงสู่ครรภ์มารดาและขณะอยู่ในครรภ์มารดาแต่ไม่รู้สึกตัวขณะคลอดออกจากครรภ์มารดา

๔) สัตว์บางชนิดในโลกนี้รู้สึกตัวขณะก้าวลงสู่ครรภ์มารดาขณะอยู่ในครรภ์มารดาและขณะคลอดออกจากครรภ์มารดา^{๓๔}

จากที่กล่าวมากำเนิดของชีวิตตามมิติพระพุทธรูปธรรมชาวมองว่า การเกิดของสัตว์โลก ล้วนเกิดขึ้นตามเหตุปัจจัยทั้งสิ้นไม่ได้เป็นการเกิดขึ้นด้วยการดลบันดาลหรือตามเจตจำนงของพระเจ้าแต่อย่างใดหากแต่เกิดขึ้นและดำเนินไปตามกฎแห่งเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกันเป็นลูกโซ่และการจะไปเกิดเป็นอะไรนั้นขึ้นอยู่กับกรรมที่ได้กระทำไว้เป็นผลสืบเนื่องเป็นวงจร วัฏฏะกล่าวคือกรรมที่กระทำลงไปเกิดผลแก่ผู้กระทำทำสิ่งใดไว้ก็ย่อมรับเช่นนั้นแม้แต่การเกิดในภพภูมิต่างๆก็เป็นเพราะผลสืบทอดมาแต่กรรมที่ได้กระทำไว้ทั้งสิ้นพุทธศาสนาได้จำแนกสิ่งมีชีวิตที่มีอยู่ในโลกออกเป็น ๔ ประเภทคือ ๑) อมนุษย์โยนิคือกำเนิดในไข่ ๒) ชลาพุชโยนิคือกำเนิดในครรภ์ ๓) สังเสทโยนิคือกำเนิดในเถาไคล ๔) โอปปาติกโยนิคือกำเนิดแบบผุดขึ้น เหล่านี้ซึ่งเป็นสถานที่ที่ปฏิสนธิวิญญาณอาศัยให้เกิดมีสิ่งมีชีวิต

๔.มิติกำเนิดชีวิตในกรณีอุ้มบุญ

สืบเนื่องจากปัจจุบันมีข่าวทางสื่อต่างๆ ออกมามากถึงการอุ้มบุญอย่างมากมาโดยการนำเทคโนโลยีช่วยในการเจริญพันธุ์ซึ่งได้รับความนิยมมากเพราะช่วยให้หญิงสาวมีลูกได้ง่าย และกรรมวิธีดังกล่าวจึงทำให้เกิดการอุ้มบุญ (surrogacy) หมายถึงหญิงสาวยอมตั้งท้อง และเลี้ยงดูทารกในครรภ์เพื่อมอบทารกนี้หลังคลอดแล้วให้คู่สมรส (ซึ่งไม่สามารถมีบุตรด้วยวิธีการธรรมดา) โดยทารกนี้อาจเกิดจากการฉีดเชื้ออสุจิของคู่สมรสฝ่ายชายเข้าไปในช่องคลอดของ "ผู้อุ้มบุญ" ซึ่งมีไข่ภรรยา หรือใช้วิธีการเด็กหลอดแก้วโดยนำตัวอ่อน ที่เกิดจากเชื้ออสุจิและไข่ของคู่สมรส เข้าไปฝากไว้ในมดลูกของผู้อุ้มบุญ ซึ่งถือว่าเป็นพัฒนาการหรือวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีทางการแพทย์เจริญพันธุ์สมัยใหม่ จึงเป็นสาเหตุทำให้ผู้ต้องการมีบุตรได้ใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการมีบุตร โดยการใช้ทฤษฎีการอุ้มบุญ ซึ่งเป็นทฤษฎีการเลียนแบบแม่กา ฟักไข่ให้นกกาเหว่า เพราะบุตรในครรภ์ของเธอนั้น ไม่ใช่เลือดเนื้อเชื้อไขของเธอ ไม่ใช่ไข่ของเธอ บุตรที่เกิดมาไม่มีดีเอ็นเอของผู้ตั้งครรภ์ นักวิทยาศาสตร์ (อาจจะหมอ หรือนักพันธุวิศวกรรม) จะเอาไข่ของมารดามาผสมกับ sperm ของบิดา ในจานทดลองโดยใช้เทคนิควิธี vitro fertilisation (IVF - ผสมพันธุ์นอกร่างกาย) พอไข่เกิดการแบ่งตัวและกลายเป็นตัวอ่อน ก็ย้ายตัวอ่อนเข้าไปฝังในครรภ์ของพรหมจารีผู้ประสงค์จะ "อุ้มบุญ" ซึ่งเรียกการอุ้มครรภ์โดยพรหมจารี แบบนี้ว่า Host

^{๓๔}ที.ปา. (บาลี) ๑๑/๑๔๗/๘๘, ที.ปา.(ไทย)

Surrogacy หรือ Gestational Surrogacy^{๓๕} ก่อนอื่นมาทำความเข้าใจความหมายของคำว่า อุ้มบุญหรือการตั้งครรภ์แทน หมายถึง หญิงรับตั้งครรภ์หรือมารดาแทนกับบุคคลที่ตกลงรับตั้งครรภ์เพื่อผู้อื่น เพื่อการเงิน หรือความเห็นอกเห็นใจให้แก่คู่สมรสที่มีบุตรยาก โดยมีข้อตกลงว่าจะส่งมอบทารกให้กับคู่สมรสนั้นทันทีที่ทารกเกิด ไม่ว่าจะโดยการยกทารกให้เป็นบุตรบุญธรรมหรือโดยการสละสิทธิและหน้าที่ในการเป็นมารดา^{๓๖} การตั้งครรภ์แทนอาจจะมีการให้ค่าตอบแทน (สินจ้าง) หรือไม่ให้ค่าตอบแทนก็ได้ ถ้ามีการให้ค่าตอบแทนด้วยการตั้งครรภ์เพื่อรับสินจ้างโดยเป็นผู้ซึ่งยอมรับเงินในการตั้งครรภ์ให้แก่ผู้อื่นและสละสิทธิความเป็นมารดา เพื่อผู้อื่นนั้นจะได้เลี้ยงดูเด็กเสมือนเป็นบุตรของตน^{๓๗} กล่าวโดยสรุปแล้วการตั้งครรภ์แทนหรืออุ้มบุญคือการนำตัวอ่อนที่เกิดจากการปฏิสนธิภายนอกร่างกายโดยใช้ตัวอสุจิของสามีและไข่ของภรรยามาผสมกันแล้วนำตัวอ่อนนั้นไปใส่ในโพรงมดลูก

^{๓๕}<http://www.budnet.org/curveline/2.html>

^{๓๖}Kamran S. Moghissi. The Technology of AID and Surrogacy. New Approaches to Human Reproduction : Social and Ethical Dimension. Eds.LindaM.Whiteford and Marilyn L. Poland.Colorado : West view press.Inc. ๑๙๘๙. p.๑๒๙.

^{๓๗} Elizabeth S. Anderson. Is Women's Labor a Connodity. Philosophy and Public affairs ๑๙.๑ (Winter ๑๙๙๐) :๗๑.

ของหญิงตั้งครรภ์แทน โดยแพทย์และนักวิทยาศาสตร์เป็นผู้ทำให้เกิดการตั้งครรภ์แทน หญิงที่รับตั้งครรภ์แทนก็มีเจตนาที่จะยกบุตรให้คู่สมรสที่มีบุตรยากที่ขอให้อุ้มบุญหรือตั้งครรภ์แทน

กรรมวิธีในการอุ้มบุญหรือการตั้งครรภ์แทน มีกรรมวิธี ๓ ประการคือ

๑.การตั้งครรภ์โดยการฉีดเชื้อ เป็นการตั้งครรภ์โดยการนำเชื้ออสุจิผู้ขอให้ตั้งครรภ์แทนมาฉีดเข้าไปในโพรงมดลูกของหญิง โดยการพัฒนาจากเทคโนโลยีแบบผสมเทียมโดยการฉีดเชื้อไปในหญิงผู้รับตั้งครรภ์แทน การตั้งครรภ์แบบนี้เป็นการทำให้เกิดที่ เกิดมามีความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมกับฝ่ายชายผู้ขอให้ตั้งครรภ์แทนกับฝ่ายหญิงที่รับตั้งครรภ์แทนเพราะหญิงเป็นเจ้าของไข่ที่ใช้ในการผสมเทียม เด็กไม่มีความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมกับคู่สมรสฝ่ายหญิงที่ขอให้ตั้งครรภ์แทน^{๓๘}

๒.การตั้งครรภ์โดยปฏิสนธิภายนอกร่างกาย เป็นนำเชื้ออสุจิและไข่ของคู่สมรสมาผสมภายนอกในร่างกายแล้วจึงนำใส่เข้าไปในมดลูกของหญิงที่รับตั้งครรภ์แทนเพื่อให้ตัวอ่อนฝังตัวที่ผนังมดลูกแล้วเจริญเติบโต ด้วยวิธีนี้เด็กที่เกิดมาจะมีพันธุกรรมของคู่สมรสทั้งสองฝ่ายเพราะเป็นฝ่ายชายเป็นเจ้าของเชื้ออสุจิและฝ่ายหญิงก็เป็นเจ้าของไข่ ส่วนหญิงที่

^{๓๘}จักรกฤษณ์ ควรพจน์. การผสมเทียมโดยให้หญิงอื่นตั้งครรภ์แทน. รายงานวิจัย.สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.๒๕๔๘. หน้า ๒๓.

รับตั้งครรภ์แทนเป็นเพียงการรับตั้งครรภ์แทน
เหมือนกับการเช่ามดลูก (Womb Leasing)
เท่านั้น^{๓๙}

๓. การตั้งครรภ์โดยใช้ตัวอ่อนที่ได้รับ
บริจาค เป็นการนำเชื้อสperm ของฝ่ายชายและ
ไข่ของหญิงอื่นในกรณีที่ฝ่ายชายและหญิงไม่
สามารถมีลูกได้ ลูกที่เกิดมาไม่มีความสัมพันธ์
ทางพันธุกรรมระหว่างพ่อแม่^{๔๐}

การตั้งครรภ์แทนหรือการอุ้มบุญมี
องค์ประกอบที่สำคัญ ๔ ประการ คือ

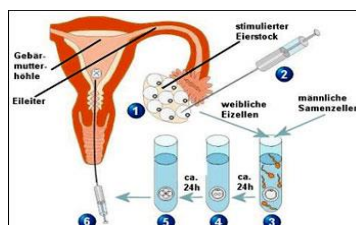
๑. การตั้งครรภ์แทนจะต้องเกิดจาก
การผสมเทียมหรือการใช้เทคโนโลยีช่วยเจริญ
พันธุ์ไม่ได้เกิดจากการร่วมประเวณีกันตาม
ธรรมชาติ

๒. เด็กเกิดจากการตั้งครรภ์นั้นหญิง
ผู้รับตั้งครรภ์แทนเมื่อคลอดบุตรออกมาต้อง
ยกบุตรที่ออกมาให้กับผู้ไม่ได้ตั้งครรภ์ตาม
สัญญา

๓. ผู้ตั้งครรภ์แทนต้องมีส่วนร่วม
ระหว่างการเกิดขึ้นของทารก ไม่ว่าจะเกิดจาก
ไข่ของผู้ตั้งครรภ์แทนหรือไม่ก็ตาม ผู้ตั้งครรภ์
แทนก็มีบทบาทสำคัญในการให้กำเนิดทารก

๔. ผู้ตั้งครรภ์แทนไม่มีเจตนาจะเป็นผู้
เลี้ยงดูบุตรเอง เป็นเพียงผู้ให้
เช่ามดลูกเพื่อให้ทารกได้เกิด
มาเท่านั้น

รูปภาพ : การนำตัว
อ่อนเข้าไปฝังในครรภ์ผู้ประสงค์

จะอุ้มบุญ^{๔๑}

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่ากำเนิดของ
ชีวิตมนุษย์นั้นมิได้มีการเกิดหลายอย่างไม่ว่าจะ
ในมิติแนวความคิดของนักปรัชญาก็บอกว่า
การกำเนิดชีวิตนั้นเกิดขึ้นจากสสารและจิต
กล่าวคืออาจจะเกิดจากปฐมธาตุคือ น้ำ บ้าง
อะตอมบ้าง อากาศบ้าง และเกิดจากจิตบ้าง
ในมิติทางวิทยาศาสตร์ก็มีการนำหลักทางการแพทย์
โดยการใช้องค์ความรู้ทางชีววิทยาเพื่อ
ให้เกิดปฏิกิริยาทางเคมีจึงทำให้เกิดมี
สิ่งมีชีวิต ส่วนในมิติทางพุทธปรัชญาก็กล่าวถึง
การถือกำเนิดของชีวิตนั้นเกิดจากไข่ บ้าง เกิด
จากครรภ์ บ้าง เกิดเฝ้าโคลบ้าง เกิดแบบผุดขึ้น
บ้าง และอาศัยการปฏิสนธิวิญญานจึงทำให้
เกิด สำหรับกรณีการอุ้มบุญนั้นเป็นนวัตกรรม
สมัยใหม่ในการให้กำเนิดชีวิตมนุษย์สำหรับผู้
ที่มีบุตรยากและผู้ที่ต้องการมีบุตร ในประเด็นนี้
นำเสนอเพื่อให้เห็นว่าการเกิดของสิ่งมีชีวิตนั้น
มีกรรมวิธีในการเกิดขึ้นหลากหลาย สำหรับว่า
การอุ้มบุญหรือตั้งครรภ์แทนนั้นถูกศีลธรรม
หรือไม่นั้น ผู้นำเสนอขอชี้แจงเพียงแค่ว่าถ้ารับ
อุ้มบุญด้วยจิตเมตตาอยากช่วยเหลือเพื่อน
มนุษย์ที่ต้องการมีผู้สืบทอดสายเลือดก็ถือว่า

เป็นบุญกุศล แต่ถ้าการอุ้มบุญที่เจอ
ด้วยการรับจ้าง (โลภะ) หรือการค้า
ก็ไม่ถือว่าเป็นการอุ้มบุญแต่อย่างใด
เป็นเพียงแค่การแลกผลประโยชน์
หรือการค้าเท่านั้น

^{๓๙} เรื่องเดียวกัน. หน้า ๒๔.

^{๔๐} เรื่องเดียวกัน. หน้า ๒๕.

^{๔๑} <http://kpch->

blog.blogspot.com/2011/06/surrogacy_25.html

เอกสารอ้างอิง

- จารุณี วงศ์ละคร. ผศ. **ปรัชญาเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. เชียงใหม่ : สันติธรรมการพิมพ์. ๒๕๓๙.
- จุฬาทิพย์ อุมะวิชนี. **ชีวิตและการรู้จักตนเอง**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ธรรมศาสตร์. ๒๕๓๙.
- จักรกฤษณ์ ควรพจน์และคณะ. **การผสมเทียมโดยให้หญิงอื่นตั้งครรภ์แทน**. รายงานวิจัย.สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. ๒๕๔๘.
- นภาเดช กาญจนะ. **ปรัชญาชีวิตยุค IMF ๒๐๐๐ วิถีแห่งอิสรภาพของมนุษย์**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สื่อยทอ. ๒๕๔๑.
- บรรจบบรรณรุจิ. **ปฏิจสมุปบาทกระบวนธรรมเพื่อความเข้าใจชีวิต**. พิมพ์ครั้งที่๓. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙. หน้า๑๒๓-๑๓๕.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). **พจนานุกรมพุทธศาสน์ฉบับประมวลศัพท์**. พิมพ์ครั้งที่๑๐. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเอส.อาร์. พรินติ้งแมสโปรดักส์จำกัด, ๒๕๔๖.
- พระมหาอุทัย ฐริเมธี (ชะกิจ) **ศึกษาคุณค่าของการเกิดเป็นมนุษย์ในพระพุทธศาสนา**. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๕๒.
- พระราชวรมนี (ประยูร ธมมจิตโต). **ปรัชญากรีก บ่อเกิดภูมิปัญญาตะวันตก**. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สยาม. ๒๕๔๔.
- พระอุปติสสเถระ. **วิมุตติมรรค**. แปลโดยพระเทพโสภณ (ประยูรธมมจิตโต) และคณะ. พิมพ์ครั้งที่๖ กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๔๘.
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.(๒๕๓๙). **พระไตรปิฎกภาษาบาลี -ไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เล่มที่ ๑, ๔, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๕ และอรรถกถาและฎีกา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. **ธรรมนามัย**. พิมพ์ครั้งที่๕. กรุงเทพฯ : พิมพ์ที่ห้างหุ้นส่วนน้ำก่งการพิมพ์, ๒๕๕๒.
- _____ **วิทยาศาสตร์ชีวภาพ**. พิมพ์ครั้งที่๔. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์. ๒๕๔๔.
- ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ๒๕๔๒**. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊ค-พับลิเคชั่นส์. ๒๕๔๒.
- วิธาน สุชีวกุปต์. **อภิปรัชญา**. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ๒๕๔๖.
- สถิต วงศ์สวรรค์. **ปรัชญาเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : อักษรพิทยาพิมพ์. ๒๕๔๓.
- Charles H.Kahn. Anaximander. *Encyclopedia of Philosophy*. Vol.๑ : ๑๘๔.
- Elizabeth S. Anderson. *Is Women's Labor a Connodity*. *Philosophy and Public affairs* ๑๙.๑ (Winter ๑๙๙๐) : ๗๑.

Kamran S. Moghissi. **The Techology of AID and Surrogacy. New Approaches to Human Reproduction : Social and Ethical Dimension.** Eds.LindaM.Whiteford and Marilyn L. Poland.Colorado : West view press.Inc. ๑๙๘๙. p.๑๒๙.

W.K.C. Guthrie. Pre-socraticPhilosophy.**Encyclopedia of Philosophy**.Vol.๗ :๗๖๐
 ———. Encyclopedia of Philosophy.Vol.๗ :๗๖๑. “Just as our soul, which is air, integrates us, so breath and air surround the whole cosmos”.

เอกสารอ้างอิงจากเว็บไซต์

การอุ้มบุญหรืออุ้มบาป.<http://www.budnet.org/curveline/2.html> สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗

การอุ้มบุญ http://kpch-blog.blogspot.com/2011/06/surrogacy_25.html สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗